

נָתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי
 וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה: (יד) וַיַּעַן
 עֶפְרוֹן אֶת־אֲבֵרָהָם לֵאמֹר לוֹ:
 אֲדַנִּי שְׁמַעְנִי אֲרִיץ אֲרַבֵּעַ מֵאֵת
 שֶׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵה־הוּא

כספא דמי חקלא סב מני
 ואקבר ית מייתי תמן:
 יד ואתיב עפרון ית אברהם
 למימר לה: טו רבוני קבל
 מני ארעא שויא ארבע
 מאה סלעין דכסף בינא
 ובינך מה היא וית מיתך

תו"א נתתי כסף קדושין ב. ד: ארץ ארבע
 כ"מ פז.

רש"י

חני אי אפשי בכך אך אם אמה לו שמעני, מוכן הוא אללי, והלואי נתתי לך ככר: (טו) ביני
 הלואי ותשמעני: נתתי. דוני"ש כלע"ז (געבען), ובינך. בין שני אוהבים כמונו, מה היא חשונה

עיקר שפתי חכמים

ח כמשמעות אך בכל מקום שבא למעט. אף כאן בא למעט ולפסול דבריו של עפרון: ט לעיל (פ' י"א) פ' על נתתי לך כמו שנתתי לך. רשם מוסב על
 הקרקע שאינה חסרה נתינה וכאן דקאי על הכסף שמוסר נתינה מיד ליד ע"כ פ' מוכן הוא אצלי והלואי נתתי בו ועתה קח ממני (מהרש"ל):

לקוטי הלכות

ששם עקר התגלות ההשגחה, וכן במערת
 המכפלה שהיה מוכן לקבורת האבות לעלות
 דרך שם להפלל בו יתברך. אבל אלו
 המקומות היו תחת יד הסטרא אחרא אצל
 עפרון וארונה היבואי, פי כן הדבר שבכל
 מקום שנעלם קדשה עצומה בזה העולם
 הנשמי, הוא בתחלה תחת יד הסטרא אחרא
 כמובא. ועקר הסטרא אחרא הוא כפירות
 של הטבע, על-כן לא היה אפשר להוציא
 הקדשה מהם בשלמות פי אם מדעתם
 ורצונם על-ידי כסף מלא ולא בחנם, פי
 כסף כלל ההשפעות, וכל טעותם אחר
 הכפירות של הטבע שהוא בחינת עבודה
 זרה, העקר הוא מחמת חמדת הממון שבו
 תחובים כל השבועים עבודות זרות (כמו
 שכתוב במקום אחר בסמ"כ), ועל-כן אי אפשר
 להוציא בלעם מפייהם ברצון טוב פי אם
 על-ידי הממון, כמו אברהם ודוד. ויש בזה
 הרבה הרבה לבאר והמשפילים יבינו. (לקוטי

י"ג) נתתי כסף השדה קח ממני. אברהם
 דחק עצמו לקנות מערת המכפלה בכסף
 מלא דיקא, כמו שכתוב: אך אם אתה לו
 שמעני נתתי כסף השדה קח ממני וכו',
 וכן דוד בשקנה את מקום הבית המקדש
 מארונה היבואי וכו' שאמר: ולא אעלה
 לאלקי עלות חנם, וכמו שכתוב בזהר
 הקדוש; פי אלו המקומות היו קדושים
 בקדשה נוראה מאד, שהם 'מערת המכפלה'
 שהוא שערי גן-עדן שדרך שם עולין כל
 הנשמות אל עץ החיים וכו', וכן מקום
 הבית המקדש הוא שער השמים וכו' וכו',
 ועקר קדשתם הוא ששם התגלות ההשגחה
 ביותר שזה עקר קדשת ארץ-ישראל, כמו
 שכתוב: תמיד עיני ה' אלקיך בה... ובנדאי
 גם בארץ-ישראל בעצמו כל מה שהקדשה
 גדולה ביותר, מתגלה שם ההשגחה יותר
 ויותר, פי ההשגחה הוא עקר כלליות הקדשה
 שעקרה בארץ-ישראל, ושם בארץ-ישראל
 שם הם 'עשר קדשות' עד קדש קדשים,

הלכות - הלכות פריה ורביה ה' ט"ז